

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1468 27 tháng 08 năm 2023

Chuyển Thức

*Chuyển thức qui nguyên vía với hồn
Bình tâm tu luyện tự mình mình
Quý yêu muôn loại cùng giao cảm
Thành thật chính mình phát triển mình*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1997

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Làm sao mới gọi là phân minh ?
- 2) Người tu Vô Vi khi chết phải chúc nhau thượng lộ bình an tại sao ?
- 3: Làm sao mới được minh tâm kiến tánh ?
- 4) Tại sao người tu Vô Vi sẽ không còn tên tuổi và địa vị nữa ?
- 5): Làm sao mới mở được bộ đầu ?
- 6) Muốn phát triển thì phải làm sao ?
- 7) Làm sao cảm thức được tranh trời?

1) Niagara, 31-05-97 2 :43 AM

Hỏi : Làm sao mới gọi là phân minh ?

Đáp : Thừa phân minh là dùng ý lực cân xem thanh hay là trước, nặng hay là nhẹ, trắng hay là đen, sáng hay là lu, thì mới thấy rõ giá trị của đôi bên

Kệ :

*Trong không mà có đạo nền giải
Cảm thức đời nay đã chuyển hoài
Có có không không không dấy động
Thanh thanh diệu diệu rõ thanh đài*

2) Montréal, 01-06-97 4 :15 AM

Hỏi : Người tu Vô Vi khi chết phải chúc nhau thượng lộ bình an tại sao ?

Đáp : Thừa người tu Vô Vi biết được phần hồn không chết cho nên mới chúc nhau thượng lộ bình an, cả nhà sẽ vui và không có buồn khóc, hại cho người còn sống phải bơ vơ trong động loạn vì thiếu sót

Kệ :

*Chúc nhau tiến hóa tới vô cùng
Chẳng có khóc mưa tạo bão bùng
Hiếu được xác phàm trong cõi tạm
Hồn không tiêu diệt vượt khỏi đường cùng*

3) Montréal, 02-06-97 3 :00 AM

Hỏi : Làm sao mới được minh tâm kiến tánh ?

Đáp : Thừa phải ăn năn sám hối, thấy mình sai chịu tu sửa nhiên hậu mới được minh tâm kiến tánh

Kệ :

*Chung qui cũng phải thực hành tiến
Tự giải tự mình bớt tạo phiền
Gây gổ làm gì không tiến bước
Thực hành thanh tịnh thấy không điên*

4) Montréal, 03-06-97 1 :53 AM

Hỏi : Tại sao người tu Vô Vi sẽ không còn tên tuổi và địa vị nữa ?

Đáp : Thừa người tu Vô Vi phát triển đi lên sẽ không còn tên tuổi địa vị nữa là vì phần hồn được tiến hóa đi lên, tự giải tất cả nghiệp chướng trong nội tâm, sẽ không còn lo âu nữa

Kệ :

*Thăng hoa thanh nhẹ tiến tâm vừa
Chẳng có lo âu chẳng khóc mưa
Thức giác chơn tình tâm tự tiến
Bằng lòng tiến hóa chẳng mây mưa*

5) Montréal, 04-06-97 6 : 45 AM

Hỏi : Làm sao mới mở được bộ đầu ?

Đáp : Thừa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, trì niệm lục tự A Di Đà và thực hiện Pháp Luân Thường Chuyển, sẽ khai mở huyền bí của nội tâm, bộ đầu thanh tịnh, tự thức và giao cảm luồng điện thanh tịnh ở bên trên bộ đầu, tự dập tắt tham sân si hỷ nộ ái ố dục

Kệ :

*Thực hành chơn pháp tự khai thông
Trí tuệ sáng suốt chẳng tréo trở
Trực giác một lòng hành tiến bước
Xuất hồn thanh nhẹ chẳng cầu mong*

6) Montréal, 05-06-97 2 : 00 AM

Hỏi : Muốn phát triển thì phải làm sao ?

Đáp : Thừa muốn phát triển việc gì ở thế gian đều cần sự nhịn nhục và xây dựng cho chung thì tâm thân sẽ được khỏe mạnh. Người tu Vô Vi lấy nguyên khí của càn khôn vũ trụ xây dựng cho tâm lẫn thân trong chu trình tiến hóa

Kệ :

*Sửa mình tiến hóa tự phân qua
Đời đạo thực hành tự cảm hòa
Quý trọng tiền nhân không phản trắc
Thành tâm tu luyện tự mình qua*

7) Montréal, 06-06-97 1 : 50 AM

Hỏi : Làm sao cảm thức được tranh trời?

Đáp : Thừa muốn cảm thức được tranh trời thì phải thực hành tu thiền, hóa giải được tâm tư, hướng về thanh tịnh và tự cảm thức được sự cấu trúc huyền vi của Trời Đất đã hình thành được một thể xác tinh vi thâu gọn lại thành một tiểu thiên địa, có ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, bên ngoài có gì bên trong có nấy. Càng chịu tu, lại càng thanh tịnh và sẽ tự khám phá được cõi huyền vi ẩn tàng trong tâm thức của chính mình. Sống vui cùng Trời Đất trong trật tự, nhiên hậu mới cảm thức được tranh trời tốt đẹp vô cùng sống động

Kệ :

*Hòa bình cảm thức chuyện ngoài trong
Cảnh giới phân minh tự tiến tòng
Phát triển vô cùng tâm tự đạt
Bền lâu vững tiến hướng thiên tòng*

Cảnh đời

Cảnh đời là bãi trường thi
Sanh sanh hóa hóa tùy nghi tiến hành
Vạn linh ước nguyện đạt thành
Không sao giữ được của giành thế gian
Mỗi ngày mỗi cảnh mỗi màn
Chàng nàng xây dựng chàng nàng ra đi
Học Thanh học Trược dự thi
Các miền vẫn tiến hợp thì cảm giao
Không trung xuất hiện trắng sao
Trong người Tinh, Khí, Thần giao cảnh Đời
Nếu Tu trụ đánh sớm rời
Bao ngày học hỏi tạo lời khuyên Tu
Chẳng còn động loạn tạo ngu
Hô hào đủ thứ thân tù chẳng khai
Bình tâm mình cảm thanh đài
CHA TRỜI ban rải chính Ngài độ nhân
Trùng trùng điệp điệp giao tâng
Thân tâm an lạc hưởng phần TRỜI ban
Khổ hành cũng tại tự thân
Bằng lòng học hỏi vẫn bàn nội tâm
Người người mình lý mừng thăm
Biết mình đang học đang tầm đường đi
Thực hành chớ vội nghĩ suy
Tu là cõi phúc sớm thì đạt an
Luận đi xét lại vui bàn
Khai màn tâm thức dọn đường tự Tu
Thế gian thiên hạ xét ngu
Người tu tự xét giải mù giải mê
Bình tâm thấu đạo muôn bề
Quê hương căn bản tự về đến nơi
Chẳng còn loạn động lệ rơi
Tự mình thức giác tự rời tham sân

Càn Khôn Vũ Trụ sẵn cân
Trong ta cũng vậy tự lần giải phân
Bên ngoài sống cảnh nghĩa ân
Biết Đời là thế mở tầng cảm giao
Trở về Thanh tịnh mới mau
Trước sau như một lâu lâu giải phân
Mỗi căn mỗi phước mỗi phần
Cao tầng tự tiến thấp tầng tự đi
Học rồi lại phải dự thi
Học hoài mới tiến hợp thì cảm giao
Cộng đồng khai triển muôn màu
Lần không, đến đích kết tàu về quê
Biết mình học hỏi chữ Mê
Nay đà thức giác trở về Hư Không
Luân hồi nhiều kiếp nhiều vòng
Quy y chơn Pháp tự tông tự đi
Hồi sinh thức giác hợp thì
Vô cùng tiến hóa uy nghi Đạo Đời
Thanh bình tâm thức mở lời
Sửa tâm tự nguyện tùy nơi thực hành
Vạn linh giữ mối hóa sanh
Có đi có ở có hành đến nơi
Làm tuồng đào kép ở Đời
Hạ màn xét rõ những lời thực chơn.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng
Hawaii, 30-07-1982

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KHÓA HỌC : “HỘI TƯỞNG CHƠN TÂM”

Thiền viện VĨ KIÊN, 30/7/1989 (tiếp theo)

Tôi tu mấy chục năm, từ hồi nào tới giờ tôi nói đi, nói lại cũng có bao nhiêu công chuyện đó ; mà dẫn mọi người cũng bao nhiêu công chuyện đó ! Nếu mọi người mà bằng lòng ảnh hưởng, sự ảnh hưởng của tôi, học đi như vậy, thì không có bị lường gạt. Bao nhiêu trận rồi ; để cho con người nó càng ngày càng mạnh lên, ý thức được cái khả năng sẵn có của mình, và chính mình phải tự đi chứ không có ai đi dùm cho mình. Cho nên, phải lo tu thân là vậy : không có tu thân, mà hướng ngoại theo lệ thuộc với đám này, đám nọ, là rốt cuộc chỉ chuốc lấy cái khổ mà thôi ; rồi từ cái khổ đó rồi biện hộ cho cái khổ, thành ra bước vào trong con đường lầm than và không có tự thức !

Cho nên, cái căn nhà này là cái của quý của bạn đạo Vô Vi : chính mọi người đã đóng góp công lẫn của ; ta về đây mà không đạt được sự thanh nhẹ nữa, thì không biết làm sao ! Thì ở đây mà đem sự động loạn, gây gổ, là chỉ người đó là chưa sửa được tâm thân ! Nếu sửa được tâm thân, phải buông bỏ tất cả và thức tâm hướng thượng để tận hưởng cái hạnh phúc siêu nhiên rõ rệt.

Rồi đây, yên ổn rồi, các Bạn sẽ về Việt Nam ; mà ôm cái tâm thức tranh chấp, rồi còn bị người ta chôn vùi luôn, không có phát triển được ! Cái nguyên lý tha thứ và thương yêu luôn luôn phải sống động trong tâm hồn, mới học được kinh mới, mới mở trí, mới khai quang cái tâm thức của chúng ta được ; còn không thì bị kẹt và không có bao giờ phát triển.

Người này than một tiếng, người kia than một tiếng ; mình tưởng đó là phải. Không phải đâu ; cái duyên nghiệp của mọi người phải học ; cái bài của nó phải học để nó tự thức ; không có người nào chết hết, người nào cũng xuống đây để học hỏi và đi trong trọn lành thanh nhẹ, chứ không có người nào mà bị, bị ông Trời bỏ hết ; đừng có sợ !

Nhiều người tranh chấp ! Cũng như cái chuyện vừa qua, Cha Nhẫn Hòa, nhiều người thích Cha Nhẫn Hòa, rồi bây giờ ghét cả Cha Nhẫn Hòa, rồi sợ Cha Nhẫn Hòa ! Cái đó vô lý ! Cha Nhẫn Hòa, hai chữ “Nhẫn hòa,” luôn luôn hướng độ chúng sanh, không có bao giờ mà có cái tâm mà ghét người này, giận người kia ; không có ! Đó là cái xác phàm có quyền làm, chứ còn hai chữ “Nhẫn hòa” không có làm hai cái đó ; không ghét ai, mà không giận ai ; tận độ chúng sanh, mới là kêu bằng “Nhẫn hòa” ; chứ mình đừng có nghĩ lắm ! Đã kêu bằng, “Cha Nhẫn Hòa,” là đức chữ “Nhẫn hòa” mới là ông Trời được : nhẫn, nhịn nhục, làm ông Trời, chứ không phải xác phàm ! Đừng nghĩ tới xác phàm ; nghĩ tới Cha Nhẫn Hòa, cả càn khôn vũ trụ nhịn nhục bao la để tận độ vạn linh tiến hóa ; đó là Cha Nhẫn Hòa, rõ ràng.

Họ mượn danh “Nhẫn hòa” ôm xác phàm tranh chấp ; cái đó là mình biết rồi, lo niệm Phật, lo tu, lo học mà lấy oán làm ân, lấy đó mà độ mình, thấy rằng Vô Vi có đường thoát, có lối thoát, có thanh tịnh, và luôn luôn hướng về sự nhịn nhục để thăng hoa. Thì mình là gì ? Cũng học trong đường lối của “Nhẫn Hòa” mà tiến hóa mà thôi. Tại sao mình có sự tranh chấp mà đi nói xấu người này, người nọ, để làm gì ?

Cho nên, người tu Vô Vi là đã có pháp rồi, nắm pháp để tu, để hành, để tiến. Còn chuyện Bề Trên thì phần ta giải thoát đến đâu, ta tận hưởng đến đó. Nó rất có trật tự ; không có lộn xộn.

Nhiều người theo phe này chửi phe nọ ; để làm gì ? Không có phe phái đối với người tu đạo ; người tu đạo không có phe phái. Người tu đạo là chỉ có chơn tâm mà thôi.

Những người tu đạo mà gom phe phái, là đi tới chỗ tranh chấp ; ở thế gian họ nói là có “Thánh chiến” là vậy : Thánh chiến là người tu đi đánh người tu, người tu chửi người tu, người tu phạt người tu ; người ta kêu bằng Thánh chiến.

Nhưng mà người Vô Vi không có lãnh cái vấn đề đó ! Sửa mình thăng hoa thanh nhẹ ; biết mình vị trí rõ rệt : đến đây, rồi sẽ đi bằng cách nào ; hiểu rõ thông suốt hết rồi, không có gì bờ ngõ trên đường đi về ; bước đường chông gai phải vượt qua, chứ không có ai thể mình để vượt qua được.

Cho nên, tôi luôn luôn tôi nói : hoàn cảnh là ân sư ! Các Bạn niệm Phật thanh tịnh, rồi nhìn thấy hoàn cảnh nó đưa đẩy từ giai đoạn một ; nhiều khi các Bạn tu, nói: “Thôi, tôi cũng bỏ đi, tôi lên Thiền Viện tôi ở luôn đi !” Không được ; cũng phải trở về gia đình : nó là sự chông gai ; nhờ sự chông gai, nó mới có cơ hội đi lên Thiền Viện ; rồi phải trở về giải quyết, quán thông cái sự việc đó, rồi đem lại sự bằng an cho gia cang. Một người tu, mười người tu, trăm người tu, ngàn người tu, vạn người tu ; cái đó mới là quý. Nhiều người không hiểu cái đường lối rất rõ ràng : ngay trong gia đình mình xảy ra, mà mình dàn xếp được, đem lại sự bằng an, thì thấy hưởng ngay hạnh phúc trong giây phút đó!

Cho nên, tôi thấy những bạn đạo ở Los biết được cái đường lối tu, và có nơi chỗ tu, rồi đồng lòng tự tu, thì nó sẽ kết hợp cái nguyên lý sáng suốt : cái thanh quang tận độ của Đấng Cha Lành luôn luôn triu mến trong tâm thức của mọi người, chứ không phải nhìn một cái xác nào ; gom gọn ông Trời lại còn có chút xíu ; không được ! Luôn luôn nó kêu tới Cha là Cha cả càn khôn vũ trụ, không phải là kêu Cha của một người với một người ! Không có vụ đó.

Cho nên, chính Cha Kim ở Việt Nam xưng danh là Thượng Đế, nhưng mà Ngài nói: “Nếu mà Cha xuống hết ở thế gian, mặt đất này, mặt đất sụp ! Chỉ có một phần, chút nào để nhắc nhở các Con tự tu thôi, chứ không phải thị oai với các Con.” Không có vụ thị oai.

Tôi tu bao nhiêu năm, các Bạn thấy tui tu, kính trọng, thương mến ; nhưng mà tui không có nhận cái chức “Thầy” ; tui nhận cái thức bình đẳng, thương yêu, xây dựng, trao đổi. Hành động của tui, từ giai đoạn một, làm việc gì để các Bạn theo dõi ; đi đây, đi đó để cho các Bạn thấy sức khỏe của cái phương pháp này nó đã giúp cho tôi, năm nay đã 67 tuổi, cũng vẫn được khỏe mạnh ; cũng phải lo bồi dưỡng cơ tạng mình, chứ không phải tu liều mạng ! Không được ; đâu đó nó cũng phải có trật tự.

Muốn gìn giữ cái đạo thì thân pháp phải có trật tự ; thân pháp có trật tự thì cái đạo nó mới phát ra, mới nói cho người ta nghe, biết đường lối để cho họ tự đi.

Thì rồi đây sẽ có những, nhiều cái phương pháp mới, và tạo ra cho con người mê tín, đồn cục một đồng, rồi không có giải quyết được ! Từ xa xưa đến nay, có nhiều trận như vậy rồi ; bây giờ mình thức tâm, lo tu, giải quyết để khai sáng Lục Căn, Lục Trần, mở tâm thức, mở Sơn Đình ra, mở khối óc ra để hòa với Bên Trên và thực hiện những gì thanh tịnh, thích hợp với Đại Thanh Tịnh ; mình tiến tới, mới giải quyết được mọi sự việc lộn xộn trong nội tâm, nội thức của chính mình. *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Lợi lộc của việc cầm khẩu

Đức Thầy: Lý thuyết thì học rất nhiều ; thực hành thì không ; phải không ; "Vì bận việc này, việc kia, việc nọ" ; ít ! Bây giờ, cầm khẩu, trong mấy ngày cầm khẩu này mới là có cơ hội thực hành : làm thỉnh để phẳng lặng nghe hơi thở của chính mình ; nghe ý niệm "Nam Mô A Di Đà Phật" của chính mình ; nghe được ý niệm "Nam Mô A Di Đà Phật" đó, thì nghe được chấn động lực của trên bộ đầu ; và từ chấn động lực ở trên bộ đầu biết được, thì nghe được cái âm thanh ngoài thân của chúng ta !

Cho nên, tịnh khẩu là một chuyện lợi lộc nhứt của người tu.

Cả ngày nói chuyện, nói lung tung, nó kéo đây, kéo kia, kéo nọ ; kéo, rồi mình lộn xộn không có lối thoát !

Mà thanh tịnh đó, mình mới có cái lối thoát : mình bớt nói chuyện, mình không chế được cái lưỡi, mình đóng được cái cửa thể gian, mình mở cửa thiên đàng ; cái tâm nó mới có cơ hội thức !

Hỏi chớ, “Tại sao trong thời gian bận rộn làm ăn khổ cực này kia, kia nọ, mà kêu niệm Phật ?” Tranh thủ cho kỳ được, phải niệm Phật ; niệm được Phật, niệm được "Nam Mô A Di Đà Phật" rồi, nó mới có cơ hội tập trung, thật sự tập trung !

Mình hiểu mình, biết mình ; càng ngày càng thanh tịnh càng thấy sự sai lầm của chính ta, và sửa sự sai lầm, thì không có tái phạm. Chớ ở thể gian, phạm rồi tái phạm rất nhiều, vì thiếu thanh tịnh !

Hướng ngoại, động loạn tranh chấp một hồi thì đâm ra mê với chấp nữa ; không có phát triển nổi. Cho nên, người tu cần bớt nói chuyện mà để hưởng lấy cái thanh điển sẵn có trong nội tâm của chúng ta, chúng ta mới thâm nhập được cái đường đi ; đi trong thanh tịnh, ý tưởng mới hành động ; mà ý tưởng chúng ta càng ngày càng dồi dào càng thanh tịnh, hỏi chớ, sự hành động của chúng ta có sáng suốt không ? Chắc chắn là sáng suốt ! Chúng ta có thể bỏ xé bất cứ những chuyện gì nếu chúng ta, khi mà chúng ta đạt tới thanh tịnh ; rất rõ rệt ! Nhắm mắt đó mà hiểu tất cả ; mấy chục năm trên đường đời, chúng ta chưa bao giờ xem cuốn phim của chính chúng ta. Ngày nay, thanh tịnh rồi, chúng ta mới thấy ; càng, các Bạn càng thanh tịnh càng bớt nói, thì các Bạn sẽ thấy từ lúc sơ sanh, lúc bé thể nào, những cái hành động đó nó hiển hiện trong tâm thức của các Bạn ; lúc đó các Bạn mới thấy cái tâm là ở đâu.

Còn nói chuyện, lý luận hoài, chỉ dồn một cục động loạn mà thôi, không phát triển nổi.

Chúng ta không phải lớn gồ ghề như cái thể xác hiện tại mấy chục kí lô đâu ; không phải ! Nếu cho ta là mấy chục kí lô, là không đúng ! Kỳ thật, rất nhẹ, rất nhanh ! Bây giờ tôi nói, các Bạn nhận liền ; cái đó là cái gì ? Cái gì nhận ? Cái sự nhanh nhẹ, nhỏ, gọn ; chớ không phải sự lớn rộng từ sự nặng nề như bây giờ, thể xác.

Cho nên, chúng ta niệm Phật rồi, chúng ta mới gom lại cái chỗ nhẹ, chỗ thanh tịnh ! Trong cái thanh tịnh, chúng ta mới thấy rõ sự sáng suốt. Cái sáng suốt đó là vô cùng và bất diệt : càng tu càng thấy vô cùng bất diệt trong tâm thức !

Hồi nào tới giờ, chúng ta nghe giảng rất nhiều, mà không thấy sự bất diệt ; cứ thấy, “Tui đi ra là đùng, rồi thấy ra, rồi nói đi, nói lại, cãi không được ; thấy tôi sân si rồi, buồn bực rồi. Mà ngày nay tôi thanh tịnh, tôi cấm khẩu, tôi càng ngày càng mở trí ; tôi thấy vị trí của tôi không có gồ ghề, không có nặng trịch nữa ; vị trí của tôi thanh tịnh và ở trên cao, liên hệ trên cao ! Quê xưa chốn cũ của chúng tôi không phải là gồ ghề như thể xác ô trược dơ dáy này, là cái khám giam hãm phân hồn tôi ! Bây giờ tôi tu, nhất quyết tôi phải giải tỏa tất cả những sự động loạn để tôi trở về với thanh tịnh !”

Thì các Bạn càng làm tinh, các Bạn càng thấy các Bạn nhỏ thật, chịu hạ mình dẹp tự ái, cởi mở tâm thức.

Mà càng nói chừng nào thì tự vệ ; tự vệ rồi tranh cãi, tranh cãi rồi tự vệ, tự vệ tranh cãi ; nó gút thành một cục ; rồi cứ giữ cái đó và nhớ cái đó, rồi sanh ra động loạn ; khủng điên là vậy !

TV Võ Kiên, Khóa 2: Thanh Tịnh – 24/2/86

THƯ TỪ LAI VẮNG

ngày 26.1.95

d h 2

Kính Thầy,

Trước con xin thành kính đêc thầy
vũ đức mầu được an Khang Thân tâm
an lạc. Sau con diu trình lên
đêc thầy ăi chúng qua pạp luân
thường chuyển mà con đã hết đêc
Sau khi đã vãn chuyển khi đường
vô bản thế 1 - nước 2 ăn vãn tất
ngon, 3 trong miên hảo đức luôn
tâm vãn tâm o một mơn, 4 - luôn
vui tươi vô tư hồn nhiên tâm đân
luôn khai triển hướng thượng luôn
luôn, 5 - khi chuyển trên thế

Đêc pạp luân tâm đêc thi trãng
21 ngày ngoài thì con tâm pạp
chuyển miên thì trên hoa trở lại
lên pạp luân thường chuyển vô nong
đai hoai khát 4 nước liên miên
nong hoai 9 đai khát nhưng có tất

(53)

con xin thầy gởi tặng con 1 bản luật,
 như thầy thấy thầy của con người
 con thấy thầy tên ở nhà sau luôn thầy

lỡ đâu hoài con tưởng con hình
 thần thần đi hết thuật này ừm
 con suy nghĩ lại chắc là trời
 cho cái pháp này 2 có pháp 1 nhất
 chúa Sao, hỏi gì pháp luôn thường
 chuyêi lút ngôn từ như là hết
 khi được thì này thì phải có cái
 gì để được cho nó điều hòa con
 nghĩ bỏ trí kiến luôn việc nó nghĩ ra
 pháp điều mình của đức quan âm
 pháp thờ điều mình là lấy khi
 hành thiện nó lãnh khi cho người
 hành thiện hóa trong có tay nó
 ăn thành ra con lút 1 cấp nó
 điều hòa đó là bây giờ con
 viết cho thầy con ăn chứng này
 gần hai tháng (đây là lúc tôi là
 bị hãm trong bát quái của thầy tôi
 là quân) thưa thầy con muốn
 đem ăn chứng này ra đây bạn
 đạo được chăng và con sẽ hành
 pháp này tiếp tục hành ra Sao

(54)

thầy thấy đầu & con thường lắc
mạnh, lắc lắc hay ngấm, đôi lúc
hở miệng con phải làm như thế
nào xin thầy chỉ bảo cho con
xin kể với thầy mấy nữa.

Thứ nhất (đi cầu) khác hẳn lúc
chưa biết được phản ứng trên lúc
cầu búng mạnh với thầy cũng vậy
phản ứng cũng hơi.

lúc gặp luôn cây ngay cây
xây

pap luôn nắm lấy 1 hơi thông
đả từ chi thấy hơi chạy 2 tay
& chân lên đầu người ta nói
lúc pư 2 tay 2 chân bỏ đầu
và ngũ tạng phải (chạy) thấy xin
trả lời cho con rõ

đến đây con dùng bút chạc
thầy thần tâm an lạc
con xin thầy

(55)

	H	44 tuổi
	L	tâm mero
H	L	HK

Manila, ngày 14/3/95

L H con,

Thầy đã vui nhận được thư của con đề ngày 26/1/95, được biết con có ý chí cương quyết thực hành pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Trước hết muốn tu một pháp nào trên mặt đất này cũng đều liên hệ với Trời Đất. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một phương pháp tự trị tâm lẫn thân trong chu trình tiến hóa tự giải tỏa duyên nghiệp của chính mình.

Con làm pháp luân thường chuyển đúng thì sẽ được phát triển từ giai đoạn một như: đầu lắc cho đến đầu thông thì trí mới sáng. Còn đem nguyên khí của Trời Đất giải tỏa độc tố trong người qua hơi thở thì xác thân càng ngày càng khỏe mạnh và tự dứt khoát chuyển đời lồi cuốn. Con nên cố gắng làm pháp luân thường chuyển cho đúng: đẩy rún đẩy ngực tung lên bộ đầu, từ căn nặng sẽ biến thành căn nhẹ, mọi việc sẽ được yên ổn hơn xưa.

Thầy tu bao nhiêu năm nay, cơ thể vẫn được tươi khỏe. Năm nay Thầy đã 73 tuổi nhưng nhiều người gặp lại Thầy vẫn nói là ông Tám chưa già. Do đầu mà mặt mày được tươi trẻ, sự thật là nhờ nguyên khí của Trời Đất nuôi dưỡng cơ tạng, ngày đêm tiến hóa hợp thời. Trí óc minh mẫn, ăn ít thiền nhiều mà vẫn khỏe mạnh. Con muốn chỉ cho người khác tu thì chính mình phải thực hiện đúng pháp, bảo tồn tinh khí, linh khí dồi dào, nói đầu trúng đó thì mới có cơ hội độ tha tại trần. Luồng điện của Đại Bi luôn luôn ban chiếu cho người thành tâm tu tiến và làm việc trong tinh thần bất vụ lợi, phát triển tâm từ bi, tưởng nhớ Trời Phật, mặt mày tươi trẻ, thể hiện hạnh đức rõ rệt, mọi người quý mến. Đó là đúng đường của Vô Vi, không nhằm lẫn cỏi âm mê tín dị đoan, vô trách nhiệm. Chính mình phải tận dụng nguyên lý của Trời Đất tự khai sáng tâm tư của chính mình. Đó là cơ hội cuối cùng trong kiếp sống ở kỳ ba này. Chỉ có thực hành chứ không áp dụng lý thuyết của bất cứ ai. Mọi người đều có một cuộc sống khác nhau và một cuộc ra đi tùy định luật nhân quả mà tiến. Hiểu được nguyên lý này, bình tâm tu học, giữ vững tinh thần không bao giờ thay đổi thì sẽ được vinh quang ở tương lai.

Thầy có bao nhiêu lời tỏ thề cùng con, mong con tự thức và thực hành, trí ý phân minh. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(56)

Thông Tin
ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ KỶ 39 “Tâm Thức Dồi Dào”
Phuket, Thailand
22.09.2023 – 27.09.2023

Ngày 25 tháng 8 năm 2023

Kính thưa quý bạn đạo,

Thấm thoát sắp đến ngày Đại Hội “Tâm Thức Dồi Dào” và chắc hẳn trong lòng quý bạn cũng đang nôn nức có dịp hội ngộ sau 3 năm đại hội phải tạm ngưng.
Xin quý bạn lưu ý những điều sau đây để tổ chức của chúng ta được diễn tiến tốt đẹp:

1. Cẩm Nang Đại Hội và số Badge ID:

Nếu quý bạn chưa có nhận cẩm nang và số ID, xin vui lòng liên lạc ban ghi danh địa phương nơi mình cư ngụ hoặc e-mail về ghidanhdhvovi@gmail.com, vì có thể địa chỉ quý bạn không chính xác.

Mọi bạn đạo đã ghi danh cần có số ID và passport (hộ chiếu) mới check-in /lấy phòng khách sạn được.

2. Hành lý ghi rõ Tên và số Badge ID:

Xin quý bạn nhớ ghi rõ Tên và số Badge ID ở trên hành lý của mình, để tránh trường hợp hành lý bị thất lạc và không biết ai là chủ nhân, **vì trong số bạn đạo chúng ta có rất nhiều bạn đạo trùng tên họ.** Ngoài ra, khi đưa đón ra phi trường và về khách sạn, hành lý của quý bạn sẽ xếp vào thùng của xe buýt nên rất cần được ghi **tên/số ID** rõ ràng cho dễ nhận diện.

3. Xin thông báo cho BVC nếu có thay đổi lộ trình bay vào giờ chót:

Nếu quý bạn gặp trường hợp máy bay bị trễ hoặc có thay đổi trong giờ giấc đến phi trường PHUKET, xin vui lòng thông báo cho Ban Vận Chuyển qua email: bcvdhvovi@gmail.com Hay nhắn tin viber/whatsapp: +61409026989

4. Quý bạn bay via hãng VIETJET sang Phuket:

Xin quý bạn lưu ý hãng VIETJET sẽ kiểm soát cân nặng của hành lý xách tay không quá **7 KG** (trường hợp quá tải phải trả thêm tiền). Nếu muốn gói hành lý phải mua thêm tiền hành lý riêng. Ngoài ra, quý bạn nên ra phi trường **ít nhất 3 tiếng đồng hồ** trước khi máy bay cất cánh.

Dù VIETJET ghi hai giờ khởi hành khác nhau nhưng quý bạn nên theo giờ bay sớm của VIETJET VJ809 khởi hành 8:55 sáng tại phi trường Tân Sơn Nhất, để không trễ chuyến bay.

5. Quý bạn có máy bay chuyển tiếp tại phi trường BANGKOK:

Các chuyến bay chuyển tiếp tại phi trường Bangkok sẽ bay tiếp đến phi trường PHUKET (HKT) bằng máy bay nội địa và đáp tại DOMESTIC TERMINAL thay vì INTERNATIONAL TERMINAL. Tại phi trường Bangkok, nếu đổi từ chuyến bay international sang domestic, sẽ phải đi bộ một đoạn đường dài. **Quý bạn lớn tuổi nên đặt xe lăn (wheelchair) để bớt mệt.**

Ngoài ra, khi đến Phuket, quý bạn phải di chuyển từ Domestic sang International Terminal để qua thủ tục quan thuế và lấy hành lý.

6. Quý bạn nên mua bảo hiểm sức khỏe khi đi du lịch để phòng xa

Quý bạn trên 65 tuổi du lịch ngoài nước Mỹ sẽ không có bảo hiểm MEDICARE ở nước ngoài. Vì lý do trên, quý bạn nên mua thêm bảo hiểm du lịch (bao gồm bảo hiểm sức khỏe) phòng xa. Ở Mỹ, quý bạn có thể vô trang mạng: www.aardy.com để tìm kiếm một loại bảo hiểm thích hợp.

Kính chúc quý bạn thượng lộ bình an và xin hẹn tái ngộ tại Đại Hội,

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn,
Ban Ghi Danh Đại Hội Tâm Thức Dồi Dào

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 35, 08-27-2023

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Nhấn Tính

<https://youtu.be/dZtiGDu2DxU?si=C8MchNjDqmDPvCi>

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Khóa Sống Chung Trại Hè 2023 - Tại Thiền Viện Nhẫn Hòa - Tu Học 1- Lời Thầy - Phần 2

https://youtu.be/7u0R67X5e0U?si=WHCm_Cai6UUPJoI3

Khóa Sống Chung Trại Hè 2023 - Tại Thiền Viện Nhẫn Hòa -Tu Học 2 - Học Tuần Báo số 1460 - Phần 3

<https://youtu.be/faVEPa96c3s?si=h7GfrPC7N6gulOPD>

Hình do anh Phương Nguyễn chụp tại Khóa Sống Chung Trại Hè 2023:

<https://photos.app.goo.gl/yBtvPFRJmeoNYGA49>

3. Xin mời Quý Vị nghe lại nhạc

Bài Thơ Dâng Thầy - Nhạc: VÕ TÁ HÂN -- Lê Hùng, Thanh Mai, & Dương Minh

https://youtu.be/S0K9C_HLOUA?si=XGSqQgCC3SO_AHoe

Ban video kính mời
